ДЕРЖАВНА СЛУЖБА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ УКРАЇНИ
АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

вул. Василя Липківського, 45, м. Київ-35, 03680, МСП, Україна
Тел.: (044) 494 06 06 Факс: (044) 494 06 67

Р І Ш Е Н Н Я

29 вересня 2016 року

Колегія Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, затверджена розпорядженням заступника голови Апеляційної палати Шатової І.О. від 03.06.2016 № 54 у складі головуючого Навроцької О.О. та членів колегії Томачинського С.М., Котик К.О., розглянула заперечення Бичука А.В. та Бичука Б.В. проти рішення Державної служби інтелектуальної власності України (далі – ДСІВ) від 12.02.2016 про відмову у видачі патенту на винахід «Рідинопідйомний пристрій» за заявкою № a 2013 11009.

Представник Державного підприємства «Український інститут інтелектуальної власності» (далі – заклад експертизи) – Рябухін Є.М.

При розгляді заперечення взято до уваги такі матеріали справи:

заперечення вх. № 8504 від 30.05.2016 проти рішення ДСІВ від 12.02.2016 про відмову у видачі патенту на винахід «Рідинопідйомний пристрій» за заявкою № a 2013 11009;

копії матеріалів заявки № a 2013 11009.

Аргументація сторін.

За результатами кваліфікаційної експертизи, проведеної закладом експертизи з урахуванням змін і додаткових матеріалів, наданих апелянтами у відповідь на попередній висновок кваліфікаційної експертизи (вих. № 14079/ЗА/15 від 19.09.2014) встановлено, що заявлений винахід не відповідає умовам патентоздатності, визначеним для нього частиною 1 статті 7 Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» (далі - Закон): за пунктом 1 формули не є новим; за пунктом 1 формули не є промислово придатним.

Також за результатами кваліфікаційної експертизи встановлено, що за пунктом 1 формули винаходу він не відповідає вимогам частини 8 статті 12 Закону.

Заявка розглянута із врахуванням первинно поданих документів заявки: формули винаходу на 1 арк., опису винаходу на 5 арк. та креслень на 1 арк.

Під час перевірки формули винаходу із врахуванням опису винаходу на відповідність вимогам, визначеним частинами 4, 7, 8 статті 12 Закону, відповідно

до пункту 6.4 Правил розгляду заявки на винахід та заявки на корисну модель, затверджених Наказом Міністерства освіти і науки України 15.03.2002 № 197 (далі – Правила розгляду), експертиза зазначила наступне.

Відповідно до вказаних частин статті 12 Закону заявка на винахід повинна стосуватися одного або групи винаходів, пов'язаних єдиним винахідницьким задумом (вимога єдиності винаходу).

Опис винаходу (корисної моделі) повинен викладатися у визначеному порядку і розкривати суть винаходу (корисної моделі) настільки ясно і повно, щоб його зміг здійснити фахівець у зазначеній галузі.

Формула винаходу (корисної моделі) повинна виражати його суть, базуватися на описі і викладатися у визначеному порядку ясно і стисло.

Вимоги статті 12 Закону в частині, що визначені нижче, не дотримані.

Як було зазначено у попередньому висновку кваліфікаційної експертизи, у незалежному пункті 1 формули винаходу наявні такі ознаки, як «рідинопідйомний пристрій, що складається із вітровловлювача, шарнірно з'єднаного з подавальною трубою, в яку вставлена всмоктувальна труба» та «…подавальна труба вставлена у нагнітальну трубу», які виражені неясно, оскільки, за таким трактуванням зазначених ознак, визначити форму виконання зв'язку між подавальною та всмоктувальною трубою, а також між подавальною та нагнітальною трубою неможливо, що є порушенням вимог пункту 10.1 Правил складання і подання заявки на винахід та заявки на корисну модель, затвердженими наказом Міністерства освіти і науки України від 22.01.2001 № 22 (далі – Правила складання).

У відповідь на попередній висновок апелянти надіслали лист № 5363/ЗА/16 від 28.01.2016, в якому не погодилися із висунутими експертизою зауваженнями. Апелянти вказували на те, що форма зв'язку між подавальною та всмоктувальною трубою, а також між подавальною та нагнітальною трубою суттєво не впливає на роботу заявленого пристрою. Крім того ця форма показана на кресленні, згідно із чим описувати форму виконання зв'язків між згаданими елементами непотрібно.

Однак, такі аргументи апелянтів не відповідають положенням пунктів 10.1 та 10.3.2 Правил складання.

Під час перевірки промислової придатності винаходу згідно з частиною 8 статті 7 Закону та відповідно до пункту 6.5.1 Правил розгляду експертизою зазначено наступне.

Згідно із пунктом 6.5.1.1 Правил розгляду, для встановлення промислової придатності винаходу перевіряють:

(а) наявність у матеріалах заявки посилання на призначення заявленого об'єкта винаходу;

(b) наявність у первинних матеріалах заявки описаних засобів і методів, за допомогою яких можливе здійснення винаходу в тому вигляді, як він охарактеризований в будь-якому пункті формули. Якщо такі відомості в матеріалах заявки відсутні, допускається, щоб засоби і методи, на які є посилання в заявці, були описані в джерелах інформації, що стали загальнодоступними до дати пріоритету винаходу;

(c) крім цього, у разі здійснення винаходу за будь-яким пунктом формули, перевіряють, що реалізація вказаного заявником призначення дійсно можлива.

За результатами перевірки умов (a, b, c), зазначених у пункті 6.5.1.1 Правил розгляду, встановлено, що реалізація вказаного заявником призначення неможлива (умова c).

Як було зазначено у попередньому висновку кваліфікаційної експертизи, з назви винаходу «рідинопідйомний пристрій» чітко зрозуміле призначення винаходу (підняття рідини). При цьому, як зазначають самі апелянти в описі винаходу (див. стор. 1 опису, перший абзац), під рідиною необхідно розуміти не тільки воду (див. відповідний вираз – «…застосовуються для підняття води та інших рідин із водоймищ або свердловин на потрібну висоту»), а будь-яку рідину. Крім того, для досягнення зазначеного апелянтами призначення, рідину необхідно підняти на висоту, що відповідає висоті подавальної труби (2) - тут і далі згідно із кресленнями), звідки зазначена рідина може витікати споживачу.

Отже, заявлений пристрій, по-суті, має працювати за принципом нагнітального ерліфту. При цьому, в розділі опису «відомості, які підтверджують можливість здійснення винаходу» апелянтами наведені певні розрахунки, за якими, на думку апелянтів, в заявленому винаході досягається:

- швидкість руху повітря v2 в зоні витків (4) вздовж осі подавальної труби дорівнює 11,6 м/с (при розрахунковій швидкості вітру, що дорівнює 3,6 м/с);

- ККД рідинопійомного пристрою (B) дорівнює 0,009;

- швидкість v3 «ковзання повітря вздовж гвинтових витків (4)» дорівнює 16,4 м/с;

- швидкість v5 «руху повітря над верхнім отвором всмоктувальної труби (3) в напрямі осі подавальної труби (3)» дорівнює 11,3 м/с;

- підняття суцільного стовпа рідини на висоту всмоктувальної труби (3), що дорівнює 0,06 м (див. стор. 3 опису, 3 абзац) ;

- підняття крапель води на висоту подавальної труби (2), що дорівнює 10 м;

- підняття «0,775 кг рідини за секунду або m=66900 кг за добу».

На думку експертизи зазначені вище розрахунки (і все що з них витікає), мають декларативний характер, і не можуть вважатися такими, що в дійсності підтверджують можливість здійснення винаходу, оскільки в основу всіх розрахунків (див. стор. 2-4 опису заявленого винаходу), наведених апелянтами у

описі, покладено прийнятий (тобто жодним чином не розрахований) ККД рідинопідйомного пристрою.

У листі-відповіді апелянти зазначили, що всі існуючі теорії відносно роботи нагнітальних ерліфтів не відповідають результатам на практиці. Відтак апелянти роблять висновок про те, що розраховувати ККД заявленого пристрою не можливо, саме тому його і прийнято на основі експериментальних даних (при цьому згадані експериментальні дані не представлені до розгляду і відомі тільки апелянтам).

Експертиза звернула увагу апелянтів на те, що для фахівця даної галузі відомо, що гідравлічний ККД ерліфту визначають за формулою «ККД=(к-1)0.85/1,05*к», де к – коефіцієнт його занурення (при к=2,5-3, ККД дорівнює 0,57-0,59; при к=1,65-1,75, ККД=0,40-041), що дає всі підстави вважати, що доводи апелянтів із цього приводу є необґрунтованими, як, зокрема, і розрахунки, що представлені до розгляду в описі, про що вже було повідомлено апелянтів.

Якщо прийняти, що розріджувач створює зазначену апелянтами у описі швидкість руху повітря над верхнім отвором всмоктувальної труби (3) в напрямі осі подавальної труби (3), що дорівнює 11,3 м/с, то за законом Бернуллі (рівняння гідродинаміки, яке визначає зв'язок між швидкістю течії v, тиском p та висотою h певної точки в ідеальній рідині):

$\frac{\rho v^2}{2} + \rho g h + p = \text{const}$ (де p — статичний тиск; $\frac{\rho v^2}{2}$ — динамічний тиск; ρgh — ваговий тиск) необхідно створити таке значення динамічного тиску (частина тиску всередині рухомої рідини або газу, зумовлена їх рухом, яка, при цьому, характеризує їх кінетичну енергію), якого було б достатньо для підняття суцільного стовпа рідини у всмоктувальній трубі (1).

Отже, враховуючи зазначений вище Закон Бернуллі (рівняння Бернуллі) виходить, що динамічний тиск $\frac{\rho v^2}{2}$ (Па) над отвором всмоктувальної труби складатиме 78,53 Па або 0,0007853 атм.

Враховуючи зазначену апелянтами довжину всмоктувальної труби h1 (0,06 м) та значення динамічного тиску (при швидкості вітру 11,3 м/с) над всмоктувальною трубою (3), підняття суцільного стовпа води в зазначеній всмоктувальній трубі (1) можливе лише на висоту, що менше 1 см.

Базуючись на цих розрахунках експертиза робить висновок, що вода (чи інша рідина) не виливатиметься із всмоктувальної труби (3), і підняття крапель за допомогою рухомого повітря є неможливим.

У листі-відповіді апелянти зазначили, що рівняння Бернуллі застосовувати до заявленого пристрою, де існують вихрові потоки - не можна. Однак, експертиза зазначила, що вихрові потоки у всмоктувальній трубі (3), де має підійматися

суцільний стовп рідини, не утворюються, а рівняння Бернуллі можна застосовувати в тому числі і для турбулентного потоку, оскільки є коефіцієнт, що враховує турбулентний рух потоку, детальніше див. [http://wiki.tntu.edu.ua/], розділ – «кінцевий вигляд рівняння», та не погодилась із запереченнями апелянтів.

Також експертиза звернула увагу на те, що створення зазначених апелянтами в описі винаходу швидкостей повітря в заявленому пристрої жодним чином не доведене, а лише прийняте. В описі винаходу також не розкрито відомостей про те, за рахунок чого створюється розрідження величиною ΔР=926 Па, яке необхідне, відповідно до опису, для підняття суцільного стовпа води у всмоктувальній трубі (3) на висоту 0,096 м (або принаймні на висоту 0,06 м, що відповідає висоті всмоктувальної труби (3)).

Тому можна зробити висновок, що ймовірність створення розрідження такої величини, яка достатня для підйому води, а тим більше інших рідин (наприклад, нафти), із водойми або із свердловин на потрібну (невизначену) висоту для подальшого використання пристроєм вказаної у описі винаходу конструкції не прослідковується з відомостей опису.

З урахуванням зазначеного вище та беручи до уваги, що опис винаходу не містить реальних прикладів здійснення заявленого винаходу, експертиза дійшла до висновку, що можливість здійснення винаходу не доведена апелянтами в розділі опису «відомості які підтверджують можливість здійснення винаходу». При цьому заявлений у незалежному пункті 1 формули рідинопідйомний пристрій не може підіймати рідину, тобто реалізація вказаного апелянтами призначення, принаймні в тому вигляді, як про це зазначають апелянти в описі винаходу (див. ч. 5 ст. 6 Закону) неможлива. А відтак винахід за незалежним пунктом формули не відповідає умові патентоздатності «промислова придатність».

Перевірка новизни винаходу згідно з частиною 3 статті 7 Закону та відповідно до пункту 6.5.2 Правил розгляду показала наступне.

У незалежному пункті 1 формули винаходу заявлено «рідинопідйомний пристрій», який характеризується наступною сукупністю ознак: 1) рідинопідйомний пристрій складається із вітровловлювача, шарнірно з'єднаного з подавальною трубою, в яку вставлена всмоктувальна труба із гвинтовими витками на її зовнішній поверхні; 2) подавальна труба вставлена у нагнітальну трубу, герметично з'єднану із всмоктувальною трубою і шарнірно сполучену із вітровловлювачем; 3) площа вхідного отвору вітровловлювача більша від площі поперечного перерізу подавальної труби.

Із рівня техніки відомий документ UA 67238 U від 10.02.2012, з якого відомий рідинопідйомний пристрій, що складається із вітровловлювача (1), шарнірно з'єднаного з подавальною трубою (2), в яку вставлена всмоктувальна труба (3) із гвинтовими витками (4) на її зовнішній поверхні. Також відомо, що

подавальна труба (2) вставлена у нагнітальну трубу (5), герметично з'єднану із всмоктувальною трубою (3) і шарнірно сполучену із вітровловлювачем (1). Крім того із цього документа відомо, що площа вхідного отвору вітровловлювача (А) дорівнює 6 $м^2$, тоді як зовнішній діаметр (d4) подавальної труби (2) дорівнює 0,2 м. А відтак можна порахувати поперечний переріз згаданої труби (при цьому вважатимемо, що внутрішній діаметр подавальної труби (2) також дорівнює 0,2 м) за формулою: $S=\pi r^2$, отримавши такий розрахунок площі поперечного перерізу подавальної труби (2): S=3,14*0,12=3,14*0,01=0,0314 $м^2$. Тобто з протиставленого документа є відомим, що площа вхідного отвору вітровловлювача також більша площі поперечного перерізу подавальної труби (2).

У листі-відповіді апелянти зазначили, що ознака «площа вхідного отвору вітровловлювача більша від площі поперечного перерізу подавальної труби» відсутня у документі. Однак, з цим доводом апелянтів експертиза не погодилася, оскільки, як видно із вищенаведених розрахунків, площа вхідного отвору вітровловлювача за протиставленим документом дорівнює 6$м^2$ і вона явно більше ніж площа поперечного перерізу подавальної труби, яка дорвінює 0,0314 $м^2$.

Відтак експертиза дійшла до висновку про те, що із документу UA 67238 U від 10.02.2012 відомі всі ознаки заявленого винаходу, тобто заявлений винахід є частиною рівня техніки, і тому він не відповідає умові патентоздатності «новизна».

На підставі висновку закладу експертизи ДСІВ прийнято рішення від 12.02.2016 про відмову у видачі патенту на винахід «Рідинопідйомний пристрій» за заявкою № а 2013 11009.

Апелянти – Бичук А.В. та Бичук Б.В. заперечують проти рішення ДСІВ про відмову у видачі патенту на винахід "Рідинопідйомний пристрій" за заявкою № а 2013 11009, оскільки вважають його необгрунтованим.

На підтвердження апелянти наводять наступні доводи.

Апелянти не погоджуються із твердженням експертизи, що форму зв'язку між нагнітальною, подавальною і всмоктувальними трубами не можна визначити із матеріалів заявки, не приймаючи до уваги інформацію, подану в описі, формулі винаходу і кресленні, і посилаються на лист № 5956/ЗА/14 від 14.03.2014, де на стор. 4 експертиза пише: «…подавальна труба (див. док. 2, елементи 2,10 креслення) співвісно встановлена у нагнітальну трубу (див. док. 2, елемент 1 креслення)»).

Таким чином, на думку апелянтів зв'язок між зазначеними вище елементами пристрою можливо встановити, і це знімає претензії експертизи відносно неясності зв'язків між трубами заявленого пристрою.

Також апелянти вважають, що приведені експертизою розрахунки, які застосовуються для ерліфтів, не можна використовувати для заявленого винаходу, оскільки на відміну від ерліфтів при роботі пристрою за винаходом розпилення відбувається вище рівня рідини, за цієї причини не буде існувати ніякого коефіцієнта занурення, на якому базуються розрахунки в формулах наведених експертизою. Використовувати рівняння Бернуллі, на думку апелянтів, також не вірно.

У відповідь на зауваження експертизи апелянти надіслали пояснення стосовно того, яким чином утворюється розрідження величиною $\Delta P = 926$ Па над верхнім отвором всмоктувальної труби, а саме за допомогою відцентрових сил інерції внаслідок обертального руху повітря.

Швидкості руху повітря в різних поперечних перерізах подавальної труби прийняті такими, щоб забезпечити виливання води через верхній отвір всмоктувальної труби, подрібнення її на краплі, які виносяться через верхній отвір подавальної труби. А потім на основі прийнятих величин цих швидкостей розраховувались всі параметри пристрою (площа вхідного отвору вітровловлювача, діаметри поперечних перерізів всмоктувальної і подавальної труби та ін.), які забезпечують прийняті швидкості при швидкості вітру 3,6 м/с.

Таким чином, за переконанням апелянтів всі претензії експертизи стосовно промислової придатності повинні бути зняті.

Стосовно новизни заявленого винаходу, апелянти зазначають, що протиставлений документ UA 67238U (заявка № u201108632) в формулі винаходу не має ознаки «... площа вхідного отвору вітровловлювача більша від площі поперечного перерізу подавальної труби».

Хоча експертиза наполягає на тому, що опис протиставленого патенту містить відомості, з яких можна зробити висновок що $A>S$ ($A=6м^2$ і $S=0{,}0314\ м^2$). І на основі цього висновку приймає рішення про відмову у видачі патенту по заявці № а 2013 1109.

Враховуючи наведені доводи, апелянти просять відмінити рішення ДСІВ від 12.02.2016 про відмову у видачі патенту на винахід «Рідинопідйомний пристрій» за заявкою № а 2013 11009 і прийняти рішення про видачу патенту на винахід.

Колегія Апеляційної палати вивчила і проаналізувала аргументацію сторін, що міститься в матеріалах справи та яку було наведено під час розгляду заперечення на апеляційному засіданні.

Керуючись пунктом 17.3.13 Регламенту Апеляційної палати, при розгляді заперечення колегія Апеляційної палати перевірила обґрунтованість рішення ДСІВ

щодо заявки, за якою подано заперечення, в межах доводів заперечення, керуючись Законом, Правилами складання та Правилами розгляду.

Відповідно до частини 8 статті 12 Закону формула винаходу повинна виражати його суть, базуватись на описі і викладатися у визначеному порядку ясно і стисло.

Стосовно аргументів апелянтів щодо висновків експертизи стосовно форми зв'язку між елементами заявленого винаходу наведених у запереченні, колегія Апеляційної палати зазначає наступне.

Зазначення експертизою у попередньому та остаточному висновках відсутності взаємозв'язку між елементами заявленого пристрою у формулі вказує на наявність невизначеності в формулі заявленого винаходу. При цьому, відсутність взаємозв'язку між ознаками в формулі не є твердженням експертизи, що форма зв'язків не розкрита в матеріалах заявки, а стосується ясності викладення формули визначеними для неї вимогами пунктів 10.1 та 10.3 Правил складання.

Таким чином колегія Апеляційної палати не вбачає порушень в діях експерта при виконанні пункту 6.4 Правил розгляду при перевірці формули заявленого винаходу на відповідність його вимогам частини 8 статті 12 Закону.

Відповідно до частини 1 статті 7 Закону винахід відповідає умовам патентоздатності, якщо він є новим, має винахідницький рівень і є промислово придатним.

Згідно з частиною 8 статті 7 Закону винахід визнається промислово придатним, якщо його може бути використано у промисловості або в іншій сфері діяльності.

Відповідно до пункту 6.5.1.1 Правил розгляду для встановлення промислової придатності винаходу перевіряють:

наявність у матеріалах заявки посилання на призначення заявленого об'єкта винаходу;

наявність у первинних матеріалах заявки описаних засобів і методів, за допомогою яких можливе здійснення винаходу в тому вигляді, як він охарактеризований в будь-якому пункті формули.

Якщо такі відомості в матеріалах заявки відсутні, допускається, щоб засоби і методи, на які є посилання в заявці, були описані в джерелах інформації, що стали загальнодоступними до дати пріоритету винаходу.

Крім цього, у разі здійснення винаходу за будь-яким пунктом формули, перевіряють, що реалізація вказаного заявником призначення дійсно можлива.

Відповідно до опису призначенням винаходу «Рідинопідйомний пристрій» є піднімання рідини, а саме підняття води та інших рідин із водоймищ і свердловин на потрібну висоту.

У описі наведені відомості щодо того, з чого складається та яким чином працює заявлений пристрій, тобто наведені засоби і методи, за допомогою яких можливе здійснення винаходу. Для підтвердження можливості здійснення винаходу апелянти обрали форму математичних розрахунків, правильність і достатність яких для здійснення винаходу було перевірено закладом експертизи.

Спираючись на аргументи, наведені у попередньому та в остаточному висновках, заклад експертизи зробив висновок, що розрахунки апелянтів носять декларативний характер, і немає підстав вважати їх такими, що підтверджують можливість здійснення винаходу в тому вигляді, як його охарактеризовано в формулі.

Аргументи апелянтів стосуються необґрунтованості доводів експертизи з точки зору того, що розрахунки, які базуються на формулах наведених експертизою, не можливо застосовувати для заявленого винаходу і в той же час експертизою не взято до уваги величину розрідження над верхнім отвором всмоктувальної труби, яка створюється відцентровими силами інерції внаслідок обертального руху повітря. При цьому апелянти зазначають, що наведені ними розрахунки базуються на параметрах швидкості вітру в різних поперечних перерізах подавальної труби, що прийняті такими, щоб забезпечити реалізацію заявленого винаходу.

З огляду на вищезазначене колегія Апеляційної палати відзначає, що оскільки розрахунки параметрів заявленого пристрою та умов, що мають забезпечити при цих параметрах реалізацію заявленого винаходу, а саме потужності і перепаду тиску достатніх для підйому суцільного стовпа рідини з подальшим її винесенням у вигляді крапель на потрібну висоту носять теоретичний характер, так як базуються на застосуванні умовно прийнятих величин, вони не можуть розглядатись, як методи, за допомогою яких можливе здійснення винаходу в тому вигляді, як його охарактеризовано в формулі.

З огляду на це застосування експертизою посилання на рівняння гідродинаміки за законом Бернуллі, як на аргумент що спростовує можливість підняття суцільного стовпа рідини за умов, що не є доведеними апелянтами, є цілком обґрунтованим. При цьому, відсутність можливості підняття суцільного стовпа води нівелює і подальшу можливість каплеутворення і виносу капель рідини, що свідчить про неможливість реалізації призначення заявленого винаходу.

З урахуванням викладеного вище, колегія Апеляційної палати дійшла висновку, що матеріали заявки не містять відомостей, що підтверджують можливість реалізації призначення заявленого винаходу, що свідчить про невідповідність заявленого винаходу умові патентоздатності «промислова придатність».

Відповідно до частини третьої статті 7 Закону винахід визнається новим, якщо він не є частиною рівня техніки.

Об'єкти, що є частиною рівня техніки, для визначення новизни винаходу повинні враховуватися лише окремо.

Відповідно до пункту 6.5.2.1 Правил розгляду винахід визнається новим, якщо він не є частиною рівня техніки.

Рівень техніки включає всі відомості, що стали загальнодоступними в світі до дати подання заявки до Державної служби, або, якщо заявлено пріоритет, до дати її пріоритету.

Відповідно до пункту 6.5.2.3 Правил розгляду перевірку новизни здійснюють щодо всієї сукупності ознак, наведених у формулі винаходу

Стосовно аргументів апелянтів на користь відповідності винаходу умові «новизна», наведених у запереченні, колегія Апеляційної палати зазначає наступне.

Аргумент апелянтів, зазначений в документах, поданих на розгляд Апеляційної палати, про те, що протиставлений патент UA 67238 U від 10.02.2012 виданий по заявці № u 2011 08632 від 11.07.2011, є копією заявки № a 2011 08634 від 11.07.2011, по якій було прийняте рішення про відмову у видачі патенту, не було взято до уваги, оскільки це не відноситься до предмету розгляду.

Аргумент апелянтів щодо відсутності в формулі протиставленого документа зазначення того, що площа вхідного отвору вітровловлювача є більшою площі поперечного перерізу подавальної труби не спростовує того, що вказане співвідношення є відомим з цього документу, оскільки в описі протиставленого документа зазначені площа вхідного отвору вітровловлювача та зовнішній діаметр подавальної труби, значення яких вказує саме на таке співвідношення.

Колегія Апеляційної палати прийняла до уваги сукупність ознак, наведених у формулі заявленого винаходу та документа UA 67238 U від 10.02.2012, і погоджується із висновком, що усі ознаки, наведені апелянтами у формулі винаходу, є відомими з цього документа.

У зв'язку з зазначеним колегія Апеляційної палати дійшла висновку, що винахід, заявлений у заявці, є частиною рівня техніки, а отже, не відповідає умові патентоздатності «новизна».

Зважаючи на викладене, колегія Апеляційної палати вважає остаточний висновок про невідповідність винаходу умовам патентоздатності за результатами кваліфікаційної експертизи обґрунтованим, а рішення ДСІВ від 12.02.2016 про відмову у видачі патенту на винахід «Рідинопідйомний пристрій» за заявкою № a 2013 11009 правомірним.

За результатами розгляду заперечення, керуючись Законом України “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі”, Регламентом Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 15.09.2003 № 622, колегія Апеляційної палати

в и р і ш и л а:

1. Відмовити Бичуку А.В. та Бичуку Б.В. у задоволенні заперечення.
2. Рішення ДСІВ від 12.02.2016 про відмову у видачі патенту на винахід «Рідинопідйомний пристрій» за заявкою № а 2013 11009 залишити чинним.

Рішення набирає чинності з дати його затвердження наказом ДСІВ.

Головуючий О.О.Навроцька

Члени колегії С.М.Томачинський

К.О.Котик